

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De triplici remedio contra peccatum Luxuriæ. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

nus suas inuoluit pallio eius, & portauit eam vltra: & interrogatus ab ea, cur hoc faceret. Respondit: Corpus mulieris ignis est, & eo ipso quod contingebam te, veniebat mihi in memoriam de alijs mulieribus.

De remedijs cōtra Luxuriā. PARS IIII. quæ habet quatuor cap.

De triplici remedio contra peccatum Luxuriæ. CAP. I.

Dictum est de his quæ dant occasionē Luxuriæ, cōsequenter dicendū est de remedijs cōtra hoc peccatū. Quū autē Luxuria sit ignis, sicut patet ex prædictis, necessariū erit triplex remediū contra eam, sicut contra ignē nimiū triplex solet adhiberi remediū, scilicet aut per aquæ effusionem, aut lignorum subtractionē, aut elongationem. Verbi gratia: Si olla quæ iuxta ignē est adeo ebulliat vt effundatur quod in ea continetur, ali-quod horū trium fieri cōsuevit: vel aqua frigida ollæ infunditur, vel de lignis subtrahitur, vel olla ab igne elongatur. Sic etiā faciendū est contra ignem luxuriæ. Si quis videret se tentari à peccato illo, consilium vnum est vt ad aquam recurrat, vel ad aquam frigidam quam proficiat super se ad literā, vel ad aquā lacrymarū, vel ad aquā, id est tribulationē quācunq;, vel recipiat disciplinā bonā, vel pungat se fortiter, vel trahat sibi pilos barbæ, vel capitis, vel si nō vult adhibere tribulationis præsentiam, saltē adhibeat eius memoriā, vt cogitet de pœnis quæ debētur peccato luxuriæ. Ad istud remediū pertinet, quod legitur Prou. 20. Dolor vulneris absterget maculam. Ecclē. 11. Malitia vnius horæ obliuionē facit luxuriæ maximā. Ad idem pertinet quod legitur in Vitis patrum de quodam sene, qui quum tentaretur grauitur de quadā muliere quā receperat in hospitio suo, ipse accendit lucernā, & combussit omnes digitos suos. Sicut autē ille merito combureretur super cuius vestē ignis caderet, qui præ pigritia illi à se non excuteret, nec esset compatiendū ei. Et sicut merito domum suā amitteret qui videns domum suā comburi, aquam non quæteret: sic merito ignis luxuriæ eos cōsumit qui ad aquam tribulationis non currunt, cū vident ignem consumere, non vestes suas vel domum, sed se ipsos. In qua pigritia satis ostendunt, q̄ magis vilipendunt se ipsos, quā aliqua suorum. Sene. Nihil est homini seipso vilius, si homo tūc intraret in aquā frigidā vsque ad pectus, ex quo nō immineret ei ex hoc periculū, non esset malū. ¶ Secūndū remediū est vt homo subtrahat sibi de cibo & potu: secundum enim ligna syluæ exardescit ignis: vt legitur Eccl. 28. Pāphilus: Detrahe ligna foco, protinus ignis abest: & præcipue de illis gene

Ec

ribus ciborum & potuū, quæ inflammant ad luxuriam: vt sunt fortia vina & acuti saporis. Ista enim sunt non quali acūque ligna ad nutrimentū luxuria, sed sunt quasi faculæ ardētes ad eā incendendā. Vnde sicut deridendus erit ille qui faculis ardentibus domū suam accenderet, si diceret q̄ combustio eius sibi displiceret: Sic deridendi sunt qui dicunt se velle continere, cū talibus cibis & potibus domus suas incendunt. ¶ Tertiū remediū est, vt homo elōget se ab igne luxuria. Hoc remediū docet nos Apostolus, ad Cor. 6. dicens: Fugite fornicationē. Super quod verbum dicit Ambrosius: Quum aliis nempe vitiis potest expectari cōsiliū: hāc fugite, ne approximatis: quia nō potest aliter melius vinci. Ad idem monemur exēplo Ioseph: de quo legitur Genes. 39. q̄ cum domina sua diceret ei, Dormi mecum: ipse relicto in manu eius pallio, fugit, & egressus est foras.

¶ *Quod fugiendo homo debeat pugnare contra peccatum carnis.*

TRIPLEX autem ratio potest assignari quare fugiēdo pugnandū sit cū peccato carnis. Primū est, quod luxuria ignis est, homo verō est vel scēnū vel stupa. Primum potest haberi ex illo verbo Esa. 40. Omnis caro scēnum. Secundū ex illo verbo, Eccles. Stupa collecta synagoga peccantiū. Nulla autē securitas potest stupæ vel sceno esse iuxta ignē. Secūda ratio est, quia luxuria peccatum est valde immundum. Vnde sicut non esset bonum luctari cū homine lutoso, quia licet deiceret eum, tamen se inquinaret: & sic non est securū luctari cū peccato isto. Vix enim potest esse quin homo non inquinetur ibi. Ad hoc potest referri quod legitur Eccles. 13. Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea. Tertia ratio est, quia nō est bonum de propē pugnare cum hoste illo qui ex propinquitate sumit vires. Talis est luxuria. Corpus enim nostrum quod prius erat pacificum, cōuertitur in hostē. Vnde sicut princeps aliquis timet pugnare cū hostibus suis, quando credit, quod in exercitu suo multi sunt proditores qui debeāt iuuare hostes suos quādo cōflictus venerit: sic debet timere homo pugnare contra luxuriā, quū corpus nostrū ad motum proditoris contra nos in pugna illa fiat.

¶ *Quod mulieres sint fugiendæ*

AD hoc enim q̄ mulieres nobis fugiendæ sint, faciunt testimonia scriptura quæ sequūtur, Eccles. 30. Commorari leoni & draconi placebit, magis quā habitarē cum muliere nequam, Hierony. Ianua diaboli, via iniquitatis: scorpionis percussio, nocuum genū est feminarum. Idem: Ego iudico, si cum viris mulieres habitent, viscarium diabolo nō deerit. Ex his occupa-

rum

tum est ab initio peccatum. Ecclesia. 25. A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes motimur. Hieron. Prima tentamenta clericorum sunt frequentes accessus mulierum.

De tribus quæ solent homines ex accessu mulierum ad se decipere.

CAP. II.

Sed tria solent circa aliquos decipere, scilicet sanctitas mulierum, fiducia de propria castitate, & consanguinitas. ¶ Contra primum dicit Hieron. Si pudicitiam quæris, feminam quam videris bene conuersantem, mente dilige, non corporali frequenter ornatu. ¶ Contra secundum similiter dicit Hieron. Ostiolum tuum aut raro aut nunquam mulierum pedes terent. Vide ne sub eodem tecto mæleris, nec in præterita castitate confidas. Nec David sanctior, nec Samson fortior, nec Salomone potes esse sapientior. Memento semper quod paradisi columnam mulier de possessione sua eiecit. Si dixerit forsitan aliquis se non stipulam esse, sed ferrum, & ideo non oportere eum timere mulierum familiaritatem: scimus quod ignis ferrum ipsum immutat, & quasi ignem induit. Sic & ignis luxurie etiam homines ferreos immutat in malum. Vnde Hieron. Ferreas mentes libido domat. Ex duobus etiam lapidibus si inuicem collidantur, ignis exit: Sic ex familiaritate duarum personarum, quæ quasi lapideæ videntur, exit quandoque ignis luxurie. ¶ Præterea, et si murus à cædela iuxta se posita non comburatur, tamen denigratur. Sic licet homo non cadat ex familiaritate mulierum in peccatum carnis, tamen aliquantulum inquinatur. Vnde Hieron. Crede mihi, non potest cum domino toto corde habitare, qui foeminarum accessibus copulatur. ¶ Contra tertium dicit Hieron. Si generis gratia iudicas mulieres nullo modo dimittere, memeto quod Thamar à fratre suo corrupta sit: præcipue verò debet homo cauere ne sit solus cum sola. Vnde Hieron. Solus cum sola secreto absque arbitris ne sedeas. Ad hoc facit quod legitur Gen. 39. Accidit quadam die ut intraret Ioseph domum, & operis quippiam absque arbitris faceret: & illa apprehensa lacina vestimenti diceret, Dormi mecum: & ipse fugit. Sicut autem fugiendæ sunt mulieres, ita & manuscula earum. Vnde Hieron. Crebra manuscula, & vestes ori applicatas, ac degustatos cibos, blandas dulcesque literas sanctus amor non habet. ¶ Fugienda etiam sunt loca in quibus homo possit vel spectare mulieres, vel spectari ab eis. Ad quod pertinet quod legitur Eccl. 3. noli circūspicere in vicis ciuitatis, nec obseruaueris in plateis illius. Auerte faciem tuam à muliere compta. Ad hoc essent homines multum admonendi post Pascha, hæc enim est occasio recidiuandi multis

E e 2